

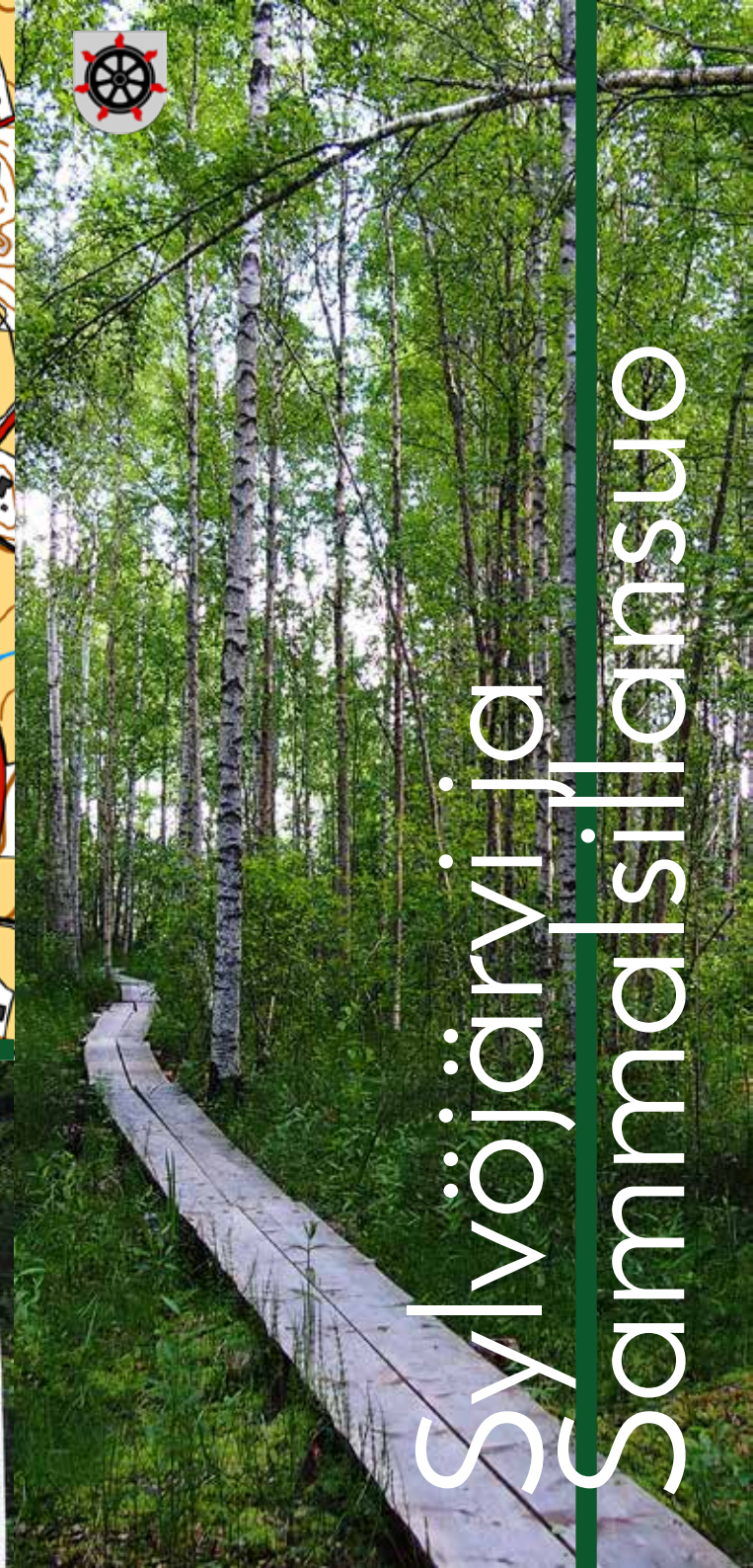
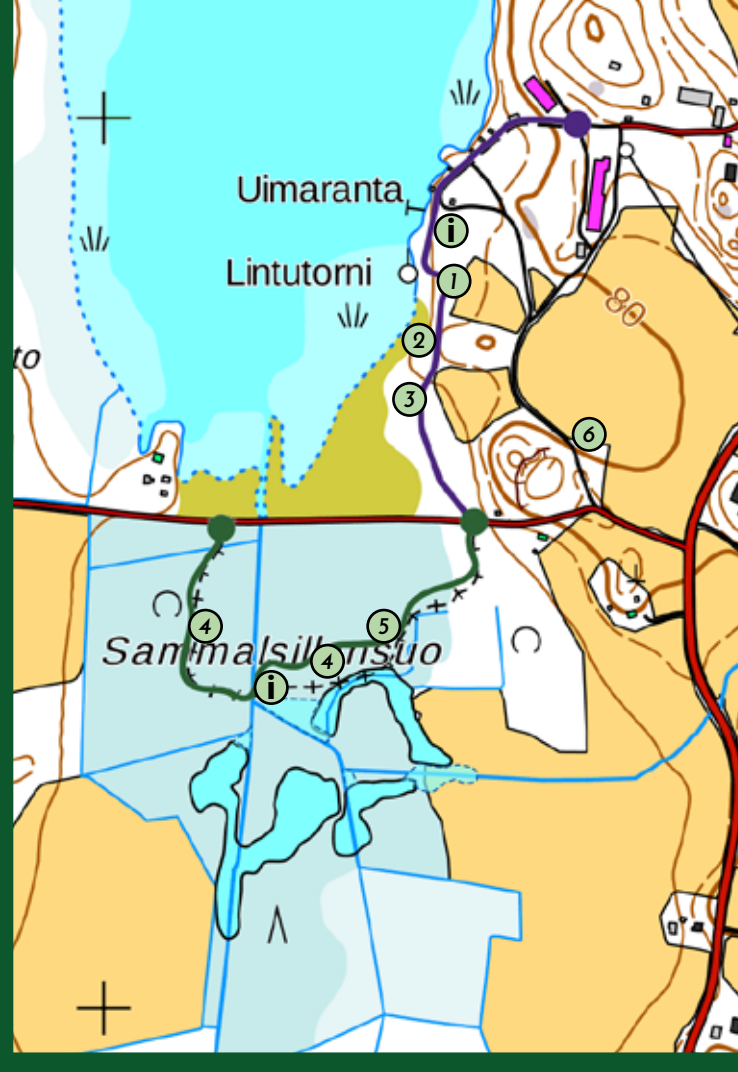
vettä lähes koko kesäksi. Näissä laikuissa kasvaa pajujen lisäksi leveäosmankkäämiä, kurjenmiekkää ja kurjenjalkaa. Kosteikko on vesilinnuille tärkeää pesimäaluetta, varsinkin nyt, kun alueella on tehty aktiivista pienpetojen, kuten supikoirien, minkkien, näätien ja kettujen pyyntiä.

5. SAMMALSILLANSUO - LASKEUTUSALTAAT

Laskeutusaltaat kaivettiin Sammalsillanojaan laskeviin laskuoihin talvella 2015 – 2016. Laskeutusaltaat ovat laskuojien yhteyteen kaivettuja altaita, joihin valuma-alueen vedet ohjataan. Laskeutusaltaiden tarkoituksena on poistaa valumavesistä pääasiassa eroosion mukana liikkeelle lähtenyttä kiintoainesta sekä kiintoainekseen sitoutuneita ravinteita. Laskeutusaltaiden toiminta perustuu kiintoaineen laskeutumiseen altaiden pohjalle ja näin estää niiden pääsyn vesistöön. Laskeutusaltaat elävöittävät maisemaa ja lisäävät luonnon monimuotoisuutta. Ne voivat jopa edistää riistanhoitoa, koska ne tarjoavat vesilinnuille uusia pesimäpaikkoja.

6. PERINNEMAISEMA

Perinnemaisema on alkutuotannon tai muiden varhaisten elinkeinojen ja niihin liittyvien toimintojen muovaamia usein alkuperäisestä käytöstä poistuneita maisematyyppisiä. Perinnebiotooppi on kulttuurivaikutteista, pääosin niitto- ja laiduntalouden muovaama luontotyyppi. Perinnebiotooppeja ovat erilaiset niityt, hakamaat, metsälaitumet, nummet ja kaskimetsät. Laidunnus ja niitto ovat perinteisiä ja tärkeitä perinnebiotooppien hoitomuotoja.

Sylvöjärvi ja
Sammalsillansuo

Sylvöjärvi ja Sammallsillansuo tarjoavat Lahden Nastolassa monipuolisen ja monin paikoin esteettömän luontoelämyksen, jossa perinteiset peltomaiset ja vihannat sekametsät vaihtuvat rantaluhdiksi ja järvenrannaksi. Alueella kiertää noin kahden kilometrin mittainen kuuden rastin luontopolku.

Sammallsillansuo on laaja valtaojien halkoma kosteikkoalue, joka on ollut aikaisemmin avoluhta. Suon valtaojat on ruopattu 1960-luvulla, jonka jälkeen alueelle on kasvanut hieskoivuvaltainen lehtipuusto. Putkilokasvillisuutta edustavat mm. ruokohelpi, viitakastikka, pullosara, pohjan-, tuhka- ja kiiltopaju, halava, kurjenjalka, terttu- ja ranta-alpi, keltakurjenmiekka, järviruoko, rakkosara, mesiangervo, pelto-ohdake, nokkonen, jokileinikki, jouhisara.

Sammallsillansuon yhteydessä ovat Sylvöjärven eteläpuoliset laajat avo- ja pensikkoluhat linnustoineen. Merkittävimmät lajit ovat rehevien rantametsien varpuslintuja tai ympäröivillä peltoalueilla pesiviä kahlaajia ja rantakanoja. Täällä viihtyvät sirittäjä ja kultarinta, mutta alueelta on tavattu myös punavarpunen ja kuhankeittäjä.

Kasvillisuuden valtalajistoa ovat viitakastikka, järviruoko sekä ruokohelpi. Muuta kasvillisuutta ovat kurjenjalka, terttu- ja ranta-alpi sekä keltakurjenmiekka. Pensikkoluhan muodostavat pääasiassa tuhka- ja kiiltopaju. Rantapuustossa, erityisesti järven lounaisreunalla esiintyy runsaasti lahopuuta. Itäosassa on sekametsää, joka rantaan päin mentäessä rajautuu kahdentyyppiseen rantaluhtaan: avo- ja pensasluhtaan.

Mikäli vesi ei pääse valumaan luhdalle, avoluhta muuttuu hiljalleen pensasluhdaksi. Kohteessa kasvaa huomionarvoisia lajeja, kuten kapealehtipajua ja hopeanhoitoista pohjanpajua. Avoluhdalle tyypillistä kasvillisuutta ovat ruo'ot, kaislat, kortteet, sarat ja ruohot. Sammallsillansuon itäosien luhta on saanut jo suopirteitä rahkasamalen ja sarojen vallatessa kasvualaa. Avoluhan voi parhaiten nähdä Sammallsillantieltä. Rantaluhat erilaisine vyöhykkeineen tarjoavat hyviä pesimispaikkoja useille lintulajeille. Vesilinnut pesivät mielellään lähellä rantaviivaa ja pikkulinnut pensaiden ja puiden suojissa.

Sammallsillan luontopolku

1. LATOMETSÄSAAREKE

Kohteessa sijaitseva metsäsaareke on moreenisilmäke keskellä savikkoa. Saareke on ollut kuivaa maata silloinkin, kun Sylvöjärvi tulvi nykyistä enemmän. Nimi Sylvö tarkoittaa tulvaa, joten Sylvöjärvi tarkoittaa tulvajärveä. Tulvien vaikutukset ja niiden maastoon jättämät merkit ovat vielä selvästi havaittavissa. Esim. järven nykyistä rantaa ylempänä on selkeä savesta muodostunut pengeri, joka on toistuvien tulvien aikaansaama muodostuma.

2. HAAPA JA PAKURIKÄÄPÄ

Haapaa sanotaan myös elämän puuksi, koska sen rungolla, lehdistössä sekä juuristossa voi elää noin tuhat eliölajia, joista 120 lajia on täysin riippuvaisia haapojen olemassa olost. Pakurikäpää on yleinen koivun sekä muutamien muiden lehtipuiden lahottajasieni. Käävän yksivuotinen itiöemä kasvaa puun vioittuneeseen osaan kuoren alle.

3. ITÄLUHTA

Tarkemmin havainnoitaessa voidaan alueella erottaa kahdenlaista luhtaa, jotka ovat avoluhta ja pensasluhta. Kohteessa kasvaa huomionarvoisia lajeja kuten kapealehtipajua sekä hopeanhohtoinen pohjanpaju. Luhdilla on havaittavissa selkeitä kasvillisuusvyöhykkeitä kosteusolojen ja ravinnepiitoisuuksien mukaan. Avoluhdalle tyypillistä kasvillisuutta ovat ruo'ot, kaislat, kortteet, sarat ja ruohot.

Tämä luhta on saanut jo suopirteitä, koska rahkasammal ja sarat ovat valtaamassa kasvualaa.

4. SAMMALSILLANSUO

Sammallsillansuon arvokkaimmat ja monimuotoisimmat kasvillisuusesiintymät ovat entisillä suomudanottoaikoilla, ojen varressa ja lietelammilla, joissa riittää

